

tum sub cuius sunt potestate, vel proximorum, qui eorum curam habent, & sine benedictionibus Ecclesiae: & tandem hodiè clarius, quando celebratur matrimonium non facta priùs solemni denuntiatione in Ecclesia parochiali per presbyterum ejus, denuntiando illud inter eos contrahendum, & assignando terminum, in quo si quis sciat impedimentum subesse, veniat ad illum proponendum & declarandum: text. est in cap. Aliter, & per tot. 30. quest. 5. text. hodiè formalis & expressus in Cap. Cum inhibitio. de cland. despōns. & ibi tenet. Glos. ordinaria & communiter DD. (e) Et aliter facientes, & tali matrimonio interessentes, tam laici, quam Clerici, peccant & puniuntur, licet matrimonium in substantia valeat & teneat, ut ibi disponitur. Et quo deducitur & infertur, quod si hodiè, prout communiter fit, matrimonium fiat in facie Ecclesiae & congregatione fidelium in praesentia multorum, non dicitur clandestinum, nec habet locum prædicta poena: & in terminis ita tenet Abb. Panormit. in dist. cap. Cum inhibitio. 1. column. num. 9. nimis commendando, & dicens quod hoc aperit multum intellectum illius text. cum materia: & sequentur communiter alii DD. (f) ex quibus resultat, quod hoc casu, tantum quando verè realiter & propriè matrimonium dicitur clandestinum secundum dispositionem juris Canonici, habet locum ista lex & ejus poena: & hoc firmat expressè nostra lex.

2. Maximum tamen & necessarium dubium est, an ista lex potuit fieri à nostro Principe, & debeat servari in nostro regno? Et reperio, quod passus & articulus est adeò dubius, quod quælibet opinio contraria potest bene & juridicè fundari: Et videtur quod nullo modo valeat, nec sit servanda, quia Princeps, Rex, vel Judex saecularis non potest aliquid disponere nec statuere circa matrimonium vel spiritualia, argumento text. in cap. Cum inferior, de major. & obed. eum simili: & ita tenet notabiliter Abb.

(e) Vide etiam Matienz. in leg. 1. tit. 1. lib. 5. gloss. 1. num. 1. Magister sententiarum in 4. distinc. 28. cap. 2. & ibi Theologi: Soto quest. 1. colum. 1. Alphons. à Vera-Cruce, in Speculo conjugiorum, 1. part. art. 10. in princip. 2. part. art. 10. in princip. 2. part. art. 10. in princip.

(f) Neque etiam, si banna seu proclamationes, aut denuntiationes non procedant, ut testatur Joan. Lupus Segoviens. in tract. de Matrim. 2. part. principalis, num. 16. Sylvester. verbis: Matrimonium, 2. in fin. Alfons. à Vera-Cruce, in Speculo conjugiorum, 1. part. art. 16. penult. col. vers. Considerandum, Palud. in 4. distinc. 28. quest. 2. art. 3. concl. 3. Palac. Rub. in cap. Per vestras, 3. notabili, §. 21. num. 14. de Donati inter virum, Covarrub. in Epitome de Sponsal. 2. part. cap. 6. n. 10. Joan. Maj. in distinc. 27. quest. 1. Navarr. in Manuali, cap. 22. n. 68.

(g) Ita etiam tenet Afflatis in Constit. Neap. lib. 3. rub. 19. in simili leg. Neapol. matrimonia clandestina impediens, & Palac. Rub. hic num. 1. Castill. col. 4. vers. Quapropter, Cifuent. & Gomez. Arias num. 30. Gregor. in leg. ult. glos. ult. titul. 3. part. 4. Covarrub. pluribus authoritatibus & rationibus in Epitome, ut Sponsalibus, 2. part. cap. 6. n. 17. Alphons. à Castr. lib.

Panorm. in cap. 1. de Spons. 2. column. num. 7. & 8. ubi exp̄s̄ dicit, quod corriguntur omnes leges civiles contrarium disponentes, & ibi magis communis opinio; & hanc dicit magis commun. opin. Alexand. in Rubr. ff. Solut. matrimon. fin. colum. & quod idem Alexand. in 1. Sejus Augerius. ff. ad leg. Fal. 2. column. numer. 4. Roderic. Suar. in leg. 2. tit. 1. lib. 5. Ordin. fol. 65. column. 2. quest. 1. ubi plenè loquitur, & tandem distinguit, an nubat digno vel non. Sed his non obstantibus, ego teneo contrariam sententiam, imo quod ista lex potuit fieri, & debet servari: & hoc tali potissimum fundamento: quia quando lex civilis non se intromittit, nec aliquid determinat super substantia matrimonii, vel super spiritualibus, sed tantum procedit coadjuvando, declarando, & ampliando ipsum jus Canonicum ad maiorem observationem ejus in his, quæ sunt prohibita & puniat de ipso jure Canonicō, potest licet & justè facere & disponere; argumento text. in cap. 1. & in cap. Sup. eod. de cgnat. spir. & in expresso ita tenet Glos. singularis & ordinaria in cap. Cum secundum II. hæred. in 6. in verb. Certoque casta. & ibi Joan. Andr. Domin. & commun. DD. Bart. per text. ibi in leg. Edicimus, Cod. de Murilegulis. lib. 11. Bald. in leg. 1. §. Jus nat. ff. de Just. & jur. 2. colum. num. 4. idem Bald. in leg. Omnen fin. colum. & quest. Cod. ad Tertul. idem Bald. in Rub. extrā, de const. final. colum. idem Bald. in cap. Tenor. de Re fid. Ludov. Roman. in Rubr. ff. Solut. matr. 2. lectur. fin. column. num. 39. Palac. Rub. in Repet. cap. Per vestras, fol. 89. column. 2. vers. Has autem leges, cum pluribus aliis: & istam opinionem approbat hodiè nostra lex, quæ videtur justissima propt. evitanda tot damna & incommoda quæ ex adverso sequuntur, seducendo puellas & virginē nobiles, ut nubant indigno & pauperi: Nec aliquam vim facio in communi opinione nec in multitidine authorum, sed tantum in fundamento & ratione. (g)

T E X T . L.

LA ley del Fuero, que dispone que no pueda el marido dar mas en arras à su mujer de la decima parte de sus bienes, no se pueda renunciar: y si se renunciare, no embargante la tal renunciaciōn, lo contenido en la dicha ley se guarde, y execute: y si algun Escribano diere fe de algun contrato en que intervenga renunciaciōn de la dicha ley, mandamos, que incurra en perdimiento del Oficio de Escribanía que tuviere, y de allí adelante no pueda mas usar de él, so pena de falsario.

Id est:

Lex Fori, quæ disponit ne maritus possit in Arram dare uxori ultra decimam partem bonorum, renuntiari non possit; quod si renuntietur, non obstat quin quod in ea lege continetur observetur & fiat. Quod si tabellio quispiam fidem fecerit alijcujus contractus, in quo interveniat renuntiatio prædictæ legis, præcipimus ut incurrat in amissionem Officii Tabellionatus quod habuerit, nec deinceps possit eo uti sub perfidiæ poena.

T E X T . L I .

SI la muger no hubiere hijo del matrimonio en que interviniere promission de Arras, y no dispone expressamente de las dichas Arras, que las haya el heredero, ó herederos de ella, y no el marido, ora la muger haga Testamento, ó no.

Id est:

Si mulier non habuerit prolem ex matrimonio in quo intervenerit Arra promissio, nec expressè dispositum fuerit de prædicta Arra, veniat ad illius hæredem, aut hæredes, & non ad maritum, sive condat mulier Testamentum, sive non.

T E X T . L I I .

Qualquiera esposa, ora sea de presente, ora sea de futuro, suelto el matrimonio, gané, si el esposo la hubiere besado, la mitad de todo lo que el esposo le hubiere dado

lib. 1. de Justa hæretorum punitione, cap. 26. concl. 2. Alfonsus à Vera Cruce in Speculo conjugiorum, 3. part. art. 20. concl. 1. in fin. hodiè verò post Concilium Trident. non debere hujus legis poenam practicari, asserit Matienz. in dist. leg. 1. titul. 1. lib. 5. Recop. gloss. 7. num. 5. cum clandestinum matrimonium aliter contractum, quam præsente Parócho, & duobus testibus, sit ipso jure nullum, ut in cap. de Reformatione matrimonii, sess. 24.

ante de consumado el matrimonio, ora sea precioso, ó no: y si no la hubiere besado, no gane nada de lo que le hubiere dado, y tornese à los herederos del esposo: pero si qualquiera de ellos muriere después de consumado el matrimonio, que la muger, y sus herederos ganen todo lo que seyendo desposados le hubo el esposo dado, no haviendo Arras en el tal casamiento, y matrimonio: pero si Arras hubiese, que sea en escogimiento de la muger, ó de sus herederos, ella muerta, tomar las Arras, ó dexarlas, y tomar todo lo que el marido le hubo dado siendo con ella desposado: lo qual hayan de escoger dentro de veinte dias después de requeridos por los herederos del marido; y si no escogieren dentro del dicho termino, que los dichos herederos escojan.

Id est:

Quaecunque sponsa, vel de præsenti, vel de futuro, si conjugium fuerit dissolutum, & sponsus eam fuerit osculatus, lucretur medium partem totius, quod sponsus illi dederit ante consummatum matrimonium, sit pretiosum vel non: Quod si illam non fuerit osculatus, lucretur nihil ejus quod ei dederit, sed redeat ad sponsi hæredes. Verum si eorum quisquam decedat post consummatum matrimonium, uxor & ejus hæredes lucentur totum quod, dum sponsi erant, sponsus illi donaverit, si Arra defuit in ejusdem conjugio aut matrimonio; verum si Arra intervenit, sit ad uxoris electionem, aut ea defuncta, illius hæredum, accipere Arram, aut ea demissa, totum retinere quod ei maritus dederit dum esset sponsus. Ea verò electio fiat intra viginti dies postquam fuerunt à mariti hæredibus requisiti: quod si non elegerint intra prædictum terminum, hæredum mariti sit electio.

T E X T . L I I I .

SI el marido, y la muger durante el matrimonio casaren algun hijo comun, y ambos le prometieren la dote, ó donacion propter nuptias, que ambos la paguen de los bienes que tuvieran ganado durante el matrimonio: si no los hubiere, que basten à la paga de la dicha dote, y donacion propter nuptias, que lo paguen

de por medio de los otros bienes que les pertenecieren en qualquier manera: pero si el padre solo durante el matrimonio, dota, o hace donacion propter nuptias a algun hijo comun, y de tal matrimonio huviere bienes de ganancia, de aquellos se pague en lo que en las ganancias cupiere; y si no las huviere, que la tal dote, o donacion propter nuptias se pague de los bienes del marido, y no de la muger.

Id est:

Si maritus & uxor, dum in matrimonio fuerint, communem filium matrimonio junxerint, atque ei ambo promisserint dotem, aut donationem propter nuptias, ambo solvant ex iis bonis quae in suo matrimonio acquisiverint: Si ea non sufficerint ad praedictae dotis, aut donationis solutionem, solvant ex aliis bonis quae ad utrumque quavis alia ratione pertinuerint: Verum si solus pater durante matrimonio dotaverit, aut donationem propter nuptias fecerit communii proli, & ex eo matrimonio fuerint aliqua acquisitionis bona, ex eis solvantur quatenus acquisitiones tulerint: quibus deficiuntibus, ejusmodi dos sive donatio solvatur ex bonis mariti, non uxoris.

COMMENTARII

In Legem L. LI. LII. & LIII.

SUMMARIUM.

- 1 Quibus modis fiat donatio in jure nostro inter maritum & uxorem?
- 2 Quid sit sponsalitia largitas, & quis sit ejus effectus?
- 3 Si ista donatio, quae vocatur sponsalitia largitas, fiat inter sponsos, quid acquirat sponsa per osculum, & quid per copulam?
- 4 An sponsa acquirat hodie per osculum medietatem donationis, quando donatio continet res pretiosas, puta veste, & ornamenta, & alias res valde pretiosas?
- 5 Si sponsus dedit sponsae vestes & ornamenta pretiosa tempore nuppiarum & velationum, an possit per osculum acquirere medietatem, & per copulam totum?
- 6 Si inter sponsos intervenit osculum vel copula antequam aliqua donatio fieret, & postea sequatur ista donatio, an in isto casu per osculum acquirat medietatem, & per copulam totum?
- 7 Si ista donatio sit invalida juris prohibitione, an sponsa acquirat medietatem donationis
- 8 Si sponsa de presenti vel de futuro ingreditur religionem, an per osculum acquirat medietatem donationis, sicut acquireret per mortem mariti?
- 9 Alia est donatio, quae vocatur ante nuptias, vel propter nuptias, & quis sit ejus effectus?
- 10 In quo conveniat ista donatio cum dote?
- 11 In quo differat a dote?
- 12 Alia est donatio quae vocatur arrha, & quis sit ejus effectus?
- 13 Ista donatio quae vocatur arrha, an excedat decimam partem bonorum?
- 14 Sponsus vel maritus minor 25. annis, an possit promittere vel dare praedictas arrhas, & an possit se restituere?
- 15 Alia est donatio quae vocatur dos, quae datur ad sustentanda onera matrimonii,
- 16 Quis sit effectus hujus dotis?
- 17 Si mulier contrahat matrimonium simpliciter, an videatur in dubio omnia bona sua in dote dare?
- 18 Ista dos habet in se tacitam conditionem, si matrimonium sequatur.
- 19 Dos potest incipere a traditione & promissione.
- 20 Si constante matrimonio uxor tradat simpliciter marito certam quantitatem, nulla expressa causa, an valeat in causam dotis?
- 21 Si filia habeat bona ex linea materna, vel ex alia parte, & pater promisit dotem dare filiae, an teneatur dare de proprio patrimonio & substantia patris?
- 22 Si pater sit debitor filiae, vel haberet ejus bona in sua administratione, an promittendo dotem teneatur pater dotare filiam de suo patrimonio?
- 23 Si mater vel ascendens, qui non habet filiam in potestate, promittat dotem, an videatur promittere tantum bona filiae?
- 24 Si mater vel extraneus promittat dotem, quae excedit patrimonium & substantiam filii vel filiae, an residuum teneatur de suo patrimonio solvere?
- 25 Si pater vel mater simul promisserunt dotem filiae, qualiter teneantur?
- 26 An pro dote promissa possit obligari fidejussor?
- 27 Quando dos incipit a promissione, an transeat dominium sine traditione?
- 28 Si pater vel extraneus dedit dotem, cui debet restituiri soluto matrimonio?
- 29 An promissio, vel legatum pro dote, sit conditionale, vel purum?
- 30 An propter dotem non solutam marito licite debeantur usurare?
- 31 Si dos non solvit marito, an possit & teneatur maritus alere uxorem?

Si

- 32 Si maritus vindicavit res dotales, & vicitus fuit per sententiam diffinitivam, an soluto matrimonio mulier possit eas petere a reo absoluto, vel ab adore qui obtinuit?
- 33 An maritus constante matrimonio lucretur fructus rerum dotalium?
- 34 Si extraneus dedit dotem pro mulieri, & stipulatus est dotem sibi reddi, an constante matrimonio possit exigere dotem, viro vergente ad inopiam?
- 35 Si maritus post restitutionem dotis efficiatur dives, an recuperet dotem?
- 36 An res empta ex pecunia dotali efficiatur dotalis?
- 37 Quae actio competit uxor pro petenda dote a marito vel ejus hereditibus?
- 38 Quo tempore incipiat ista tacita hypotheca, quae competit uxori pro recuperanda dote?
- 39 An mulier virtute tacita hypotheca præferatur aliis creditoribus habentibus expressas hypothecas?
- 40 Si mulier habeat expressam hypothecam posteriorem pro dote, an præferatur aliis creditoribus habentibus expressam anteriorem?
- 41 An tacita hypotheca & ejus prælationis competit mulieri pro donatione ante nuptias?
- 42 Si dos consistit in specie, vel re inestimata, quia uxor dedit pro dote res mobiles vel immobiles marito, an soluto matrimonio transferat dominium in uxorem?
- 43 Si soluto matrimonio non possit constare an res mobiles sunt consumptæ absque culpa mariti, an maritus teneatur valorem solvere?
- 44 Si dos consistit in re vel specie estimata, an transeat dominium in uxorem?
- 45 An istud jus hypothecæ competens mulieri, transeat ad heredes?
- 46 Soluto matrimonio, intra quod tempus debet solvi dos uxori?
- 47 In tempore quo non solvitur dos, an maritus vel heredes lucentur fructus?
- 48 In tempore in quo non solvitur dos, an uxor possit ali a marito vel hereditibus ejus?
- 49 An maritus teneatur restituere dotem in totum, vel in quantum facere potest?
- 50 An in dote exigenda debat attendi locus vel domicilium mariti vel uxoris?
- 51 An & quando possit maritus repetere ab uxore vel hereditibus expensas in rebus dotilibus factas?
- 52 An dos confessa probet receptionem dotis?
- 53 An causa dotis sit mixta fori?
- 54 An a sententia lata in causa dotis appellari possit?
- 55 Si inter conjuges matrimonium est prohibitum, an mulier possit repetere dotem?
- 56 Si matrimonium est nullum, an soluto matri-
- monio dos putativa habeat privilegia dotis veræ?
- 57 An res dotalis possit alienari per maritum vel uxorem constante matrimonio, interveniente juramento?
- 58 Si mulier primo juravit non vendere nec alienare res dotales, & postea vendit & jurat, an talis contractus valeat?
- 59 An uxor soluto matrimonio possit vendere vel alienare res dotales?
- 60 An fidejussor qui intercessit pro re dotali vendita, teneatur & obligetur, re evicta per mulierem?
- 61 Si maritus vendidit rem dotalem sine consensu & juramento uxorius, & postea soluto matrimonio vindicetur ab ipsa uxore, an maritus teneatur de evictione?
- 62 Si mulier constante matrimonio de licentia viri vendidit, an soluto matrimonio confirmetur talis donatio?
- 63 An maritus vel alienans rem dotali possit eam vindicare?
- 64 Aliquando inter maritum & uxorem fit donationis simplex, quae vocatur donatio inter virum & uxorem.
- 65 An ista donatio confirmetur morte donantis?
- 66 Casus in quibus valet donatio inter virum & uxorem.
- 67 Si donator in vita vel morte revocat prædictam donationem, & donatarius qui eam recepit, eam consumpsit, & non possidet eam, an revocatio aliquid operetur?
- 68 An concubina possint aliquid donari?
- 69 Aliquando fit inter eos reciproca donatio medietatis bonorum acquisitorum constante matrimonio.
- 70 An in dubio bona presumantur superlata constantem matrimonio?
- 71 Cui pertinent fructus qui supersunt soluto matrimonio?
- 72 Casus in quibus medietas lucrorum non aquiritur mulieri?
- 73 An lex final. titul. 4. lib. 5. Ordinamenti, procedat in alienatione facta titulo donationis?
- 74 Si maritus alienavit bona in fraudem uxoris, ut non acquirat medietatem, quod medium habebit uxor ad eam recuperandam?
- 75 Si diversa statuta vel consuetudines sint in idie domicilio & loco mariti, & diversa in loco uxorius, quod domicilium & locus erit inspicciendus?
- 76 An dominium & possessio hujus medietatis transeat ipso jure in uxorem?
- 77 An communicentur prædicta lucra in matrimonio putativo, sicut vero?

Bbb

Si